

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

15. Quàm nefanda jactent, in conuentibus suis, venefici se perpetrasse?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Quærent ex me quonam igitur nomine debeant suos conuentus appellare? Respondeo, eos talibus modis omnino conuenire non debere; quòd si autem conueniant, *dilunium* peccatorum eos conuentus esse nominandos. Multi enim, immò plerique in ijs submerguntur & pereunt. Sed nomine opus non erit, si rem tollant; aut si ipsi non tollant, officium est magistratus, vt tollat. Quem admodum sustulit puellam illam, de qua memorauimus; quæ ipsa voluit iustitiam experiri potiùs, quàm immania illa scelera admittente amplius; ob qualia vtique meritò toti mundo plagæ immitterentur.

XV.

Nam, vt & Magistratus ad iustitiam excitetur, & ipsa scelerum immanitate homines sibi cauere ac pœnitentiam agere discant, accipite, quid post nefandam illam veneficorum Missam, gestum sit. Numquam dimissus erat execrabilis conuentus, quin singuli rerum à se gestarum rationem redderent, & singulis fortilegij ministeria de nouo distribuerentur. Itaque alij recensebant, Quomodo res sacras tractârint, orando sensum omnem peruerentes, & quæ diaboli sunt, ad Deum; quæ Dei sunt, ad diabolum transferentes. Ita enim falsi sunt se orauisse, *Pater noster, qui non es in calis: Non Sanctificetur nomen tuum. Non adueniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, neq; in calo, neq; in terra. Panem nostrum quotidianum non da nobis, sed, destrue fruges terre. Non dimitte nobis debita nostra, sicut nec nos dimittimus debitoribus. Et nos inducas in tentationem. Nec libera nos à malo.* Tales plures isti faciunt orationes in templo, quando erectis manibus Deo deuotissimi esse, hominibus videntur. Sub ipsa eleuatione dici nefas est, quid dicant, quid faciant; de quo se in conuentibus suis iactant, & gloriantur. Alij recensuerunt, quàm falsas confessiones fecerint, innocentiam, sanctitatem, apparitionem mentientes; & grauissima scelera à se commissa tacentes; aut etiam ipsi confessario insidiantes. Alij narrârunt, quo pacto hostiam sacram ex ore exemptam acubus pupugerint, cultris conuulnerârint, sanguine in altum emicante, mensamq; purpurante. Quæ res cum tot experientijs & Magorum, & Iudæorum constet, & vestigia claratotes reperta sint, mirè hominem potest in fide sacrosanctæ Eucharistiæ, & veræ Christi præsentis confirmare. Alij retulerunt, ipsas

ipfas se elemofynas, ipsos nummos veneno tinxisse, vt simul & stipem & pestem pauperibus porrigerent. Multi tempestates, grandines, fulmina, incendia, à se facta, & frugum, iumentorum, aliarumq; rerum damna magnificè prædicauerunt. Non pauci dissidia inter amicos, impedimenta inter coniuges, foetum abortus, occisos sine baptismo infantes, veneficio tactos viros ac mulieres, morbos, & mortes hominibus conciliatas, & innumera homicidia perpetrata, velut symbolam suam in commune contulerunt. Sed inter præcipuos habiti sunt, qui alios, per ebrietatem, per curiositatem, per libidines seduxerunt, pro se diabolum substituentes, & postea sicut supra dictus Italus, hircos sponsam aut sponsum offerentes; Deoq; & Diuis & sacramentis omnibus abnegatis, diabolum tamquam Deum proclamantes, & adorantes. Hæc, & similia, quorum plurima castis auribus non sunt ingerenda, veluti bona sua præclaraq; opera Magi obtulerunt, laudatiq; pro meritis quisque suis noua præcepta de venenis, de maleficijs, de ligaminibus, de perdendis frugibus & hominibus acceperunt. Qui autem nihil mali à se perpetrati iactare, aut recensere potuerunt, tamquam ignaui acerrimè vapularunt, vel alia facere, aut pati, à quib. natura abhorret, debuerunt; vt videas nihil aut vilius, aut miserius esse mancipijs diabolorum.

Hæc fere atq; alia talia femina illa, cum diutiùs non quibus
uisset tolerare, Deo instigante, Angelo hortante, conscientia impellente, se ipsam magistratui pœnitens stitit, neque erubuit palam fateri coram illis, à quibus sciebat se rogo adiudicandam. Sed maluit temporaneum, quàm æternum ignem sustinere. Ah quanta est in mundo sic peccantium multitudo? quanta sic pœnitentiã agentiu paucitas? Est sanè ita, tanta est fœditas, immanitasq; sceleru in his hominibus, vt meritò magistratus ipsi æternã damnationẽ timere debeant, si suã vel negligentia, vel indulgentia, vel humano timore aut respectu, talia flagitia maneant impunita; ob quæ Deus hostes, clades, bella, & damna innumera in provincias & regna immittit. Sed ego hoc non vrgeo, cum ipsa satis eos vrgeat magorum impietas, facinorum indignitas, patriæ charitas, & lex diuina. Illud vrgeo; vt ipsi qui tales sint, in se, & ad

XVI.